

nem a szokványos módon, csak a kéziratokat és a szerző tisztázatait (végleges változatait) – belőlük, sajnos, nagyon kevés maradt – összevetve lehet rekonstruálni. Szerencsére megőrződtek az „albumok”, és én is emlékszem még valamire O. M. megjegyzéseiből. A szövegek helyreállításának ez az egyetlen útja. Más útja nincs, ahogy nem volt más olyan korszak sem, mint a miénk.

Imre Flóra

A SVET ILIJÁT HOGY SZERETTEM

a Svet Iliját hogy szerettem
ablakban álltunk este volt
az emlékezés mint a tenger
kavicsot görget partra hord

áttetsző zöldje és a hegy
halványkék mészkő sziklatömbje
milyen mélyenincs a szemed
belchullni abba a zöldbe

örvény hogy szerettem a várost
vakító fehér falait
ne nézz rám vajon mennyi áll most
mennyire gyorsan őszül itt

tücsöksikolytól hangos este
hűvösödik borzong a bőr
a volt a van egymásba veszve
ha túl hát túl minden időn

beomlott föld amerre jártam
a pálmafákra ki vigyáz
aranyhajad az éjszakában
már-már testetlen lobogás

visszatérni a tengeren
tajtékos csond milyen hajóval
örvény az emlék jeltelen
visszatérni de hova honnan